

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 ft — kr. Negyedévre 1 ft 50 kr.
Félévre 2 50 Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején
lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: KÓRÓSI-NAGY-ÚTCA, 7. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árbeárlás adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

A tisztviselők nyugdíjazásáról.

1871-ik évi április 5-én érkezett ide Nagy-Bánya szabad királyi bányaváros közgyűlésének íratára, mely mellett az ő tisztviselői nyugdíjszabályzatokat szomszédos barátsággal megküldte, melyre a közgyűlési közgyűlés 1871. április 17-én tartott üléséből egy bizottságot küldött ki, hogy ezen szabályzatot megvizsgálás alá vegye és hasonló üdvös intézménynek nálunk is életbe léptetésére vonatkozó javaslatát mutassa közgyűlés elé; 1872. évben pedig Dáni Ferencz úr főispán, Szeged szabad királyi város nyugdíjszabályzatát küldte meg, a mely az akkori pénzügyi tanácsnok úrnak adatott ki, jelentés elvárása mellett.

Attól az időtől kezdve tehát, midőn a közgyűlés hasonló üdvös intézmény életbe léptetésének módozataira vonatkozó javaslat-tételre már bizottságot küldött ki, ez az ügy teljes 14 évet aludt a levéltár poros aktái között, míg végre most álmaiból felkeltetett, mert polgármester úr ezt, mint mindenki által üdvösnek ítélt intézményt, magáévá tette s annak megkezdésére a városi tisztviselői kart hoznap délutánra értekezletre hívta össze.

Ez az értekezlet már némi tekintetben a tervezetet, mint kész munkát találja maga előtt, lesz módja azzal ott megismerkedni, de mégis ez alkalomból szükségesnek vélik, hogy a nagy közönség érdeklődésének felkeltése végett, egyetmást itt elmondjunk.

Az köztudomás, hogy az állami összes hivatalnokok, a hadsereg tisztis és altisztis-kara nyugdíjban részesülnek, valamint hogy a tanítók nyugdíjazta-

tásáról miként gondoskodott a törvényhozás, de talán kevesebben vannak, a kik tudnák, hogy e téren már hazai törvényhatóságok, megyék úgy mint törvényhatósági joggal felruházott és szab. kir. városok, előttünk követendő szép példával mentek elől; sőt részvénytársulatok is számosan vannak, melyek tisztviselőik részére nyugdíjalapot alkottak, mint például, hogy a közvetlen közelre mutassunk, a helybeli takarékpénztár; de egyes testületek, mint a reform. lelkészi kar, a középiskolai tanárok stb. stb. szintén siettek e téren magukat és családjaikat lehetőleg biztosítani; de sőt még egyes nagyobb földbirtokosok, kereskedők és bankárok is vannak, kik elnyomorodás esetén tisztviselőiket, vagy azok özvegyeit nyugdíjjal látják el.

A városokról levén szó, megemlítjük, hogy Selmecz- és Béla-bánya, Szeged, Sopron, Nagy-Szombat, Szabadka, Kassa, Nagy-Bánya, Kolozsvár, Pozsony, Budapest, Szathmár-Németi, Pécs, Debreczen és Arad városok már régen tényleg szerveztek nyugdíjalapot, míg Győr, Kőszeg, Maros-Vásárhely és Temesvár városoktól már négy év előtt azon értesítést vettük, hogy annak szervezése nálunk munkában van.

Követendő példa; mert bizton merjük állítani, hogy egy nyugdíj létezése mely a tisztviselőt saját elnyomorodása esetén, vagy annak özvegyt elhalála esetén a legnagyobb nyomor veszélyének aggodalmától felmenti, hatásában végtelen jótékony úgy a tisztikar működésére, mint magára a fenntartó testületre, a mely ilyen nyugdíj létezése mellett sokkal nagyobb igényekkel lehet a tisztikar iránt, mint máskülömben.

Vagy nem döbbenünk-e meg, midőn fiaink közül annyi jelest, kik hivatva volnának közigazgatásunk díszét képviselni, látunk pláne állami szolgálatban, részint pláne más városokban!

Vajjon nem jut-e eszünkbe azon gondolkodni, hogy mi lehet annak az oka, hogy azok, kik e városnak nagy-hírű vizéből, a Kaszapkútból, nemcsak ittak, de gyermekkorukban azon nőttek fel, azt kedvelték meg, mégis itt hagynak bennünket és elmennek idegenek között szerencsét keresni?

Az akad disznó, csak korpa legyen-féle szégyenletes elvnek szomorú következése ez. Onnan van, mert mi nem annyira a jót, mint az olcsót keressük, s onnan van, mert ha a tehetséges fiatal ember elmegy más méltányosabb gazdálchoz szolgálni, legalább biztos arról, hogy ha hosszas szolgálat után testi-lelki ereje a nagy munkában végkép kimerül is, koldusként az országútra dobhatni nem fog s kegyelemkenyért könyörgnie nem kell, s ha meghal, nem kell szemét özvegye sorsán való nehéz aggodalommal zárni le, mert kérés nélkül önként biztosítja az, kinek szolgálatába állott, hogy róla és övéiről, hű szolgálat jutalmául, gondoskodni fog.

No de sok szót vesztegetni arra, hogy minél jobban gondoskodik a város tisztviselőinek ellátásáról. annál inkább válogathat a jelesebbek között, egészen felesleges, mert az ellenkezőjét állítani talán senki sem merné.

Am viszont a tisztikarra nézve is merjük állítani, hogy ez, bár a városnak alig számítható áldozatba kerül, s a nyugdíjalap létesítéséhez maguk a tisztviselők is, mégpedig jobban a jövő érdekében, hozzá járulnak, mégis rájuk

nézve is nemcsak az általános megnyugvás szempontjából, de más tekintetből is, olyan hatással leend, mely biztosan a létező állapot javulását vonja maga után. Mert csak fel kell tenni arról a tisztikarról, hogy érdemtelent, rosszat, hanyagot vagy hüfient már ő sem fog maga között tűrni, mert hiszen ha tűri, úgy az arra méltatlan, később a nyugdíj áldásait fogja a többi érdemesebbek elől elhalászni! És viszont ez a collegialis féltékenység talán a szunyadvó jóakaratot felébreszteni fogja.

Azzal, hogy Kecskemét egy tisztviselői-nyugdíjalap felállítására sok nehézséggel nem jár, tisztában vagyunk, még pedig azért, mert Kecskemét város hasonló czélokra eddig is sokat adott és ad is — ám igaz, hogy minden rendszer nélkül. — De úgy áll a dolog, hogy ha azt és még valamit ad; úgy a nyugdíjalap megvan. — Szép példák vannak előttünk; ott van Debreczen, mely a tisztis nyugdíjalapra évenként 2000 frtot ad s azon felül 5000 frtot addig, míg az alap 200.000 frtra nem nő és még így is addig, míg a nyugdíjra az alap kamatai elegendők nem lesznek, a nyugdíjazást saját házi pénztára terhére elvállalta! Budapest 20.000 frt alapítványt tett; Kolozsvár 87.000 frtot és még évenként 1500 frtot; — de ilyet Kecskemétől nem is várhatunk, nem is remélünk, sőt azt sem egészen a mit sok város meg tett, sőt majdnem mind, hogy a nyugdíjazást az alap felmelegedéseig saját házi pénztára terhére vállalja el, hanem csak annyit remélünk, hogy Kecskemét város törvényhatósági bizottsága a helyes közéletet, mely a város anyagi helyzetével összefér, teljes jóakarattal fogja megtalálni és akkor már a nyug-

TÁRCZA

A professzor úr tragicomicus esete.

(Humoreszk.)

Írta: Ezüst József.

Talán még álmodni se merté volna valaki, hogy Dr. Tengelicz Anasztáz, a tudori czimvel fölmagasztalt professzor, annak még csak gondolatára is jusson, hogy valaha megházasodjék.

Hogy is ne? mikor a hölgyvilágnak oly kiengesztelhetetlen nagy ellensége volt! Százszor is elmondta, hogy hiába! már akárhogy csúszjuk-csavarjuk a dologot, legyen bár a lányka bájos, igaz, a kinek oly hatalmas varázserője van, hogy a legkeményebb dragonyos vitét is csak a lábai elé masiroztatja s ott teljes hódolatra készíti — mind ennek dacára is csak a gyöngemebhez tartozik, tehetetlen libuska, a ki ha egyszer a férj nyakára kötötte magát, a szegény ember miserabilis helyzetbe jut. Nem győzi neje luxusi vágyait kielégíteni, apad az erszény s e mellett aztán járja a papuszkormány.

S a derék férfiú szinte örült, midőn ily következetes, professzori elmékedési után szabadon pattogtathatta, hogy ő bizony házasodni nem fog soha. S hogy hittek szavának, az kétségtelen, annál inkább, miután Tengelicz úr már túl volt a negyvenes éveken s ifjú, pezsgő vér helyett már az agglegényi sziv dobogott baloldalán. Alkalma is lett volna, hogy valamely gyöngédebb érzelme gerjedjen, mert folytonosan a szépnemmel társalgott s hivatala is csak ezek körébe vonta. Rajztanár volt a b-i növeldeben s gondolhatni, hogy 15 év alatti tanárkodása alatt sok szép lánykával találkozott, de a professzor úr szilárd maradt, akár csak a tarpeji szikla.

Igaz ugyan, hogy midőn a hajdonkák puha, fehér kacsót megérinté, hogy ezeknek

némi útmutatást adjon a rajzban, s ezeknek forró lehelletét valódi professzori hideg kebelébe beszivta, holmi kisértő érzelem egy kissé felvilágosította, a minek következtében szíve is hangosabban vert a tik-takot, de a mi emberünk ellenállt az ilyen kisértő érzelmekek, tudott magán uralkodni — s ismét csak rendületlen maradt.

De ki merné tagadni, hogy Tengelicz úr is csak azon Ádám ösapánktól vevő származását, kit Éva almájának megzilelése oly élénken csiklandozott? Ő sem állhatott tehát ellent azon mennyei érzésnek, a melyet így hívunk: szerelem. Lassankint megbarátkozott azon gondolattal, hogy mégis csak bölcsen van ez a házassági élet kikonfundálva, feleség és szerető család nélkül csak nem élhetünk mi földi paradicsomot, szóval Tengelicz úr elmékedésének most oly irányt adott, mely előbbi nézeteit teljesen kizárta. Elgondolta, hogyha ő neki is ilyen kis családja volna, szerető hitves, kedves fiúcskák s e kedves gondolatnál oly sokáig talált időzni a jégszívű agglegény, hogy végre is egészen beleélté magát.

Egy szép tavaszi reggelen pedig Tengelicz úr csak azon vevé magát észre, hogy szerelmes és pedig nagyon, kimondhatatlanul szerelmes. Szíve a szokottnál hangosabban vert s többször odapokolt, mert attól félt, hogy majd csak addig talál ficzkándolni odabenn, míg egyszer kebeléből kipattan, leesik a földre s — iszonyú még a kimondásra is — ő többé nem lesz képes szeretni. Pedig nem szeretete volna, ha szerelme ezáltal dugába dől...

Es ugyan ki volt azon boldog egyfűség, kire Tengelicz úr aranyfogalványú pápaszemes szemcséket vetni merészelte?

Oh egék! oh fényesen ragyogó egék!... az bizony nem volt más, mint a zárda gyöngye, a vidám eszalagány, a beszédes, ártatlan kis Helén, kinek 17 éves arcza az ifjúság kelleméi ömöltek el. Karesű, akár csak egy özike, bájos, mint egy angyal. Bogárfekete

haja, mely dús tekerésekben vállaira omlott, szép ellentétet képezett a halvány rózsapiros arcczal, a melynek festői szépségét teljesen kiengesztelték azok az égő, sötét szemek, melyek oly búháng hatást tudtak a szemlélőben előidézni. Szüntelen mosolygott s gyermeki ártatlansággal futott le a lépcsőn s onnan le a kertbe, hogy kedves virágai közt e békéni magányban némi szórakozást keressen. Távolról sem sejté Tengelicz úr forró érzelmet, a melyek most annál inkább fokozódtak, minél jobban megismerte a lányka vidám kedélyét, nemes ártatlanságát.

— Oh Istenem, hiszen milyen boldogság is lesz az, ha mi egymáséi leszünk! — gondolt magában. Helén szép, jó, ártatlan s jól nevelt lányka s e mellett gazdag, dúsgazdag, mi kell egyeget aztán? s nincs is beavatva a párisi luxus tengernyi költségeibe.

Igy beszélgetett magában a professzor úr, a ki szerelmes gondolatai közepebe is annyi bölcseséget tanúsított, hogy nem toltá háttérbe azon szívet-leket erősítő vigasztalást, mely szerint előbb utóbb, ha Helén kikerül a nyelvéből, elhalt anyjának 50—60.000 forint örökségébe lép, a mi kétségkívül élet majd — mint gyöngéd férjet — szintén illetni fogja.

Hol vannak még aztán az apai jussnak diszereisei!

Arra persze nem is gondolt, hogy Helén visszautasítsa szerelmét! Szentül meg volt győződve, hogy mihelyt föltárja előtte negyven éves kebelének, agglegényi fogadalm dacára is, szerelmi érzelmet, meglesz azonnal a házasság. És Tengelicz úr ilyforma okoskodásai kiválóan észszerűeknek látszottak, mert a professzor úr távolról sem sejté, hogy mi a „szerelem” és „viszont szerelem”. Soha nem olvasott szerelmes históriákat, mert azt hitte, hogyha e szerinte „vérlázító” könyveket elolvassa, azonnal szerelmesnek kell lennie.

Szóval Dr. Tengelicz Anasztáz az ilyen szerelmi problémák megfejtése körül még nagy avatatlanságot tanúsított. S ő eme jámbor ava-

tatlanságában azt hitte, hogy Helén őt szereti. Hiszen mily nyájias, milyen mosolygó az arca, mikor hozzá beszél, mintha csak kitalálta volna gyöngéd érzelmet, oly barátságosan, oly melegen szorít vele kezét.

Csakhogy Tengelicz úr nem tudott különbséget tenni azon megszólítások közt, a melyek őt és a fiatal, szép rajztanárt illették, a ki csak nemrég jött az intézetbe, hogy a már-már előregedett Tengelicz úr helyét betöltse. Tengelicz urat rendszeren így szólította: édeskedves jó professzorukám, ugyan Tengelicz bácsi; míg a fiatal embernek csak ez a hideg, semmitmondó kifejezés jutott: „tanár úr” s rendszeren lesült szép szemét, mikor vele beszélt.

S Tengelicz úr ezentúl kezdett magára hiú lenni. Többet nézett a tükörbe s ódon új, mint fekete frakkjára is több gondot fordított, mint azelőtt. Ha Helén előtt megjelent, szép, feszes állást iparkodott elfoglalni, remélvén, hogy ily méltóságos modorban bizonyára lekötelezi a lányka szívet. Kivette szembeközlét, megtörlte az aranyfogalványú pápaszemet, mely bíbires orrát díszíté, folytonosan köhicsélt, izgott-mozgott, hogy így annál rejtélyesebb, annál megkapóbb legyen egyfűsége.

S dacára annak, hogy elváltathatlan tudatában volt annak, hogy Helén szíve az övé, mindazonáltal kezdett nyugtalan lenni. De hát utóvégre ezen állapot sem tartathat örökké, valamikor meglesz csak tudtára kell adni neki, hogy szereti. De miképpen kisérleje ezt meg? Tengelicz úr csak most kezdé érezni, az ilyen dolgokban mennyire hátra van még. Nagyokat sóhajtott és sok álmatlan éjszakát virasztott fönn a professzor úr. Végre úgy látszott, hogy jó ötlete támadt, mert kezét megelégedetten dörzsölgette s mintegy magát biztatva, hiú kacsintással a tükör elé lépett, miközben ki volt főzve az egész terv, melyet kitűnökkel talált.

Egy héttel aztán tehát, egy szép verőfényes délután Dr. Tengelicz Anasztáz teljesen ünnepi burkolatban lépdelt föl a lépcső-

zettek. Befejezéstül feltünteti, mi volt a görög-
ezt a nevelés célja, minő eszközökkel vélték
akaratának erkölcsi irányítását keresztülvinni.
Több pontban összehasonlítva a mai nevelés
eljárását a görögökével, azon óhajjal zárja
be felolvasását, „vajha a kalokagalhia
eszménye, a szép lélek szép testben a
mi nevelési rendszerünkben is, még pedig
úgy a leányokra, mint a fiúkra nézve minél
előbb, minél nagyobb mérvben érvényesülne”.
A tanulságos felolvasás, mely remekül
hozta összhangzathoz a 6-kori görögök viszonyait
mai viszonyainkkal, méltán aratótt viharos
tetszést az egész közönség körében.

3-ik nap 1885. február 25.

A „felolvasó társaság” örvendhet sikereinek.
Egyik érdekes felolvasás a másik után
aratta a tetszést; a nagyközönség pedig
névökvő buzgalommal látogatja a felolvasásokat.

Február 25-én Nyilassy Károly kegyesrendi főgymnasiunai tanár olvassott fel a
personalis uno nyomairól Magyarország történetében.
Sajnáljuk, hogy térszűke miatt nem foglalkozhatunk a felolvasással bővebben,
de lehetetlen ki nem emelnünk a tudományos
készültséget, alapos ismereteket, melyek felolvasás
minden sorából kitűnnek. A nagyközönség
méltán adott tetszésének kifejezését.

Ezután következett a már ügyes, szellemes
felolvasónak általánosan elismert Habina
János főreálisk. tanár felolvasása a sajátórol,
melyben főbb vonásokban ismerteti a sajátó
hatalmát és befolyását; előadja, hogy a sajátó
a demokratikus társadalom szülötte. Azon
phasisk ismertette után, miként jutott az
mostani hatalmához és befolyását a társadalommal
szemben mily nagy mérvben érvényesíti,
— előadó osztályozza az újságolvasás
közönségét három kategóriára: 1) vannak,
kik az újságot csupán mulatság, és szórakozásból
olvasják és ezek vannak a legtöbben. 2) Vannak,
kik az újságokat szakszűkeből olvasják, ezek a
kereskedők. 3) Vannak, kik az újságot azért
olvasják, hogy abból tanuljanak. Felolvasó
ezután méltán méltán méltán méltán méltán méltán
érdemelt, hogy a tudományos ismereteket gyarapítja
és fenntartja. A felolvasás nagyobb részét képezte
a sajátó kiadvényei és visszafelé eseket leírása.
Felolvasó élénk színekben ecetelte a mostani
reklam-kritikát és annak forrásait. A sajátó,
mint spekuláció alapított üzletet feltevé,
áttért a journalistákra; Girardin és más írók
idezetit nyomán előadó a revolver irodalmárok
ellen fordult, kik minden készlettel nélkül
bitorolják a kormányt, a társadalom és egységet
felett a bíráskodás felségessé jogait; megmélyezik az
igazságot, a közönséget tévútra vezetik és így
csinálják a közvéleményt.

Felolvasó ezek után a sajátó káros befolyásáról
szólván, kiemelte, hogy az a nagy közönséget
az önálló gondolkodást elszakítja, mert a közönség
helyett a hírlapok gondolkodnak és beszélnek;
nemkülönben előadta azt is, hogy az újságírók a mai
időben a politikai kérdéseket öszeptezve a társadalmi
kérdésekkel; ez pedig szemfényvesztés; előadása
folyamán kimutatta, hogy az újság neveli a
publikumot és oly sajátója van a közönségnek,
mint a miyent fenntart, pártfogol és a miyennek
azt neveli. — A sajátó előnye és hátrányainak
kimutatása után azon eredményhez jutott,
hogy a sajátó hatalmát és képző erejét sem
túláságon sokra, sem pedig kevése becsleni nem
szabad.

Nem „reklam kritika” részünkről, midőn
felolvasó nagy sikerét konstatáljuk. A jelen
levők tanúink lehetnek, hogy mily lelkes
éjzenés és taps követé a felolvasást, melyet
nem egyszer félbe is szakítottak az élénk
tetszésnyilatkozatok.

A gyümölcsészet jelentősége, kapcsolatban egy nemesítési vállalat ismertetésével.

„Ne gondoljátok, hogy a gyümölcsészet egy
rideg, egy száraz tudomány, melyben csak
egy-két életunt férfi találhat örömet, szórakozást!

A gyümölcsészet egy olyan költészet, mely
egyik karjára a szépet, másikkra a hasznos
ötlet föl: költészet, mely évenként megújuló
évekkel, örömeikkel és hosszú élettellel szokta
jutalmazni ápolóit.

Van Mons, az újabbkori gyümölcsészet
apja, 77 éves korában halt el.

Oberdieck, a jelenleg élő gyümölcsészek
legkitűnőbbike 81 éves kora dacára saját
kézeivel metélgeti most is a nála megrendelt
ajtó-vesszőket; saját kezével írja föl a hely-
fácskákra ezen vesszők mindenikének helye
fajnévét.

Urbanek, hazai gyümölcsészetünk nesztora,
80 évet meghaladt kora dacára is folyvást
gyönyörűt talál a gyümölcsészetben.

Nem száraz, nem rideg tudomány tehát
a gyümölcsészet, mely 80 éves embereket is
tud lelkesíteni: érdemes az minden ember
figyelmére!

A gyümölcsészet édes testvére a szobrászatnak
és a festészetnek.

A szobrász életet ad a durva kőnek. A
festész megeleveníti a durva vázlatot. A gyümölcsészet
midőn egy vadfát megnevesít, merész kézzel
a teremtés művébe avatkozik; magát az áldott
természetet, magát a szép természetet teszi
áldottabbá, bájlobbá maga körül.”

Igy ír legjellegesebb gyümölcsésztünk
Berecki Máté „Gyümölcsészeti vázlatok” címen
három vastag kötetben megjelent szövegnél
szűkebb műveiben. Műveit olvasva, a gyümölcsészet
nyírókdeve okuknak, tanulunk azokból, s a
gyümölcsészet büv erővel hódít magához
bennünk.

„E három kötetben egy egész élet kitértő
tanulmánya, fáradságos kutatók és kísérletek
eredménye, és gyakorlati tapasztalatok bő
tárháza van lerakva”, jegyzi meg egy gazdasági
író. Majd bővebben a több olvasói is több-több
dicsérrel emlekeznek meg róla. Bővebb ismertetést
— a tisztelt szerkesztő helybenhagyásával —
lesz gondom reá mutatványt többször közölni
e jeles és jelentős művekből.

Most azonban a nyíló idővel, a tavasz
közéletével, a gyümölcsészeti kedvelők
segélyre jelentkezni lévén én nekem is czélom:
először is figyelme, még pedig közfigyelme
meltáztatni ajánlom azt, hogy nem mind-
egy ám fát nevelni, fát ojtani — mint leg-
többen szokták — akár milyet, csak gyümölcs-
termő legyen; s ilyen czébol óton útfélen,
piacon öszeszedni mindenféle csemétét és
kész ojtványokat, vagy ojtó-vesszőket innen-
onnan mint nével és név nélkül elidcsért
ismeretlenek: mert ott, a hol a rosz gyümölcs-
termes megterem, néha jobban, bővebben meg-
terem a legszebb, legizletesebb és legjobban
értékcsészhető gyümölcs. Igyekezünk tehát
első helyen az ilyen kiválóbb fajok termel-
ésén és elszaporításán. Igyekezünk a nélkül
azonban, hogy kiártatnánk, megsemmisítsük az
eddig megtört rosz termő fákat.

Igaz, hogy azt mondja az írás: „Azon fa,
mely jó gyümölcsöt nem terem, kivágatik és a
tűzre vetetik”.

Ugyde „napjainkban már jobb orvossá-
gát is ismerjük — úgymond Bereczkink —
azon fának, mely rosz gyümölcsöt terem,
mint az evangelista idejében, a mikor az ilyen
bajon a fa megsemmisítése, kivágatása által
segítették.

A gyümölcsészet (pomologia), melynek az
evangelista idejében tén meg névét sem ismerték,
ma már az emberi nemnek egyik áldást hozó
tudományává nőtte ki magát. Tanuljuk meg a
tudományunk legalább az ABC-jét és nemcsak
egy-ketten, hanem minél többen: és azonnal reá
jövünk az orvosságra, melylyel súlygyümölcsöt
termő fánkon segíthetünk. Tanuljuk meg a
fanemesítést, az ojtást minél többen!”

Igen, ez lehetne egyik első teendőnk,
másik a fajismeretszerzés, hogy tudjuk minő
fajokat szaporítsunk első helyen, és ismerjük
azok hiteles beszerzési helyét.

Ennyi ismerettel is megvethetünk alapját
egy áldosabb gyümölcsstermesztésnek; de mert
nem minden gyümölcsészeti kedvelő — sőt
mondhatni igen kevés — jutott ennyire is; s
mert egy-egy nagyobb szabású kertészet,
szőlőszet előállításánál szakértő gazdák is
szükségük a segélyre: igazolható szakismere-
temnél fogva, és több egyéni szakerővel
szövegszűkeben kész vagyok vállalkozni Kecs-
keméten, és közelében több helyen kisebb-
nagyobb számú gyümölcsfákunk — sőt szőlő-
fákunk is — szükség esetén általam beszerzett
ajánlatból ojtó-vesszőkkel benemesítéstét
szükszűkőlni annak idejében is igen jutányosan.

A mennyiben azonban közelget a tavaszi
ojtás ideje — sőt hiedgőt ment helyen kézbéli
nemesítések eddig és most is készíthetők —
érdekemben áll tudni melőbb, hol, mi és mennyi
a nemesíteni való, hogy ahokzépést ha kell,
nagyobb mennyiségű ojtó-vessző készletéről
és a munkaerő-szaporításról is előre gondos-
kodhassam. Ennekfolyán mindazon szak-
kedvelők, kik vállalatomat igénybe venni
hajlandók, tisztelettel kértnek akár előszólván,
akár írásban tudatni velem közelebből; fen-
tebbiek értelmében az öszerbűbb gyümölcsészet,
szőlészet, vagy más kerti ipar fejlesztésére
irányult törekvésökben, mi részben lehetek
segítségre és szolgálatokra. Lakásom: Kecs-
kemét, Festő-útea 129. sz., a Proféta vendéglő
mellett. Gobóczy Károly.

Az Ágai-estély

lehető legfényesebben sikerült. Február 22-én
este a keresk. kaszinó nagyterme szűfőlség
megtelt intelligens közönséggel. Ott léttük a
töbök között a város polgármesterét, a fő-
jegyzőt, főorvost, főügyészt, több orvost,
ügyvédet és tanárt. Pontban 7 1/2 órakor meg-
jelent a felolvasó és lelkes éjzenésnek kö-
zött elfoglalván helyét, mintegy öt negyed
órát tartó felolvasásával valóban meglepte a
hallgatóságot. A közönség ugyanis a szellemes
társáraitól, a legjellegesebb magyar élelzap szer-
kesztőtől azt várta, hogy szellemes ötletek
és találó élelcek tarka köntésében fogja magát
bemutatni, hogy följelje a nevetését. E helyett
Ágai festő-estélyt tett kezébe és művészi
avatottsággal oly eleven színekkel festette
le a stambuli bazárt, hogy még most is

szinte hallani véljük az ezerhangú zsvajt és
lányi véljük ama tarka képet, melyet a török,
örmény, görög, egyiptomi, arab, persia,
tatár, eszerek azt kereskedő ezérfő porté-
kájával együtt nyujt. Humoros megjegyzések,
szellemes hasonlatok és tréfás adomák csak
annál élvezetesebbé tették a nem mindennapi
képeséggel írt felolvasást, melynek végzet-
vel sokszoros „éjjen” jutalmazta a nagyevő
felolvasót.

A felolvasást társasvacsora követte. Ritkán
volt alkalomunk annyira jóízű, tréfás, szelle-
mes pohárköszöntő hallani, mint jég alkalommal,
ha gyorsíró összeírta volna azokat, még
utólagosan is élvezetes olvasmányt nyujtának.
De leginkább fején taláta a szépet Dr. Schwarz
László, ki azon örvendetes igéretet vette
Ágaitól, hogy jövő ősszel ismét lerándul
hozzánk, hogy a szegény gyermekeket seg-
gyet javára újra felolvasást tartson. Vári
Éde elnök, Mádi János, Dr. Kecskeméti Lajos,
Dr. Perlis Ármán, Virányi Ignácz, Klein Gyula,
sőt maga Dr. Ágai is felszólalásikkal növelték
a jó kedvet, mely éjfel után táncza csapatot
át, melyben részt vettek a szépek közül:
Behr Ida és Lina, Brachfeld Helén és Irén,
Fischer Irén, Fuchs Emma, Haeker Emma,
Schweiger Mina, Steinger Cornélia kisasszonyok,
továbbá Behr Mórné, Dr. Bojniczerné (Csongrád),
Brachfeld Sándorné, Csillag Szidónia,
Goldberger Lipóté, Haeker Antalné, Klein Gyuláné,
Dr. Schwartz Lászlóné, Schweiger Mórné,
Dr. Scheiber Ignáczné, Spitzer Mórné, Dr. Steiner
Mikláné, Steiner Zsigmondné, Steinger
Antalé, Szemző Sándorné, Váci Jakabné,
Vári Edéné és Gusztávné, Virányi Ignáczné
és Vitz Antalné úrhölgyek.

UJDONSÁGOK.

— **Meghívó.** Felkértek a szabadlevélű
párt t. tagjai, hogy f. évi március hó 1-én,
azaz Vasárnap d. u. 5 órakor az Olvasókör
helyiségében tartandó közgyűlésre megjelenjen
sziveskedvénke. Kecskeket, 1885. február 25.
A párt vezérbizottsága.

— **Pótválasztás.** A II-ik kerületben (4.,
5. tized) úreszedésé jött egy városi bizottsági
tagsági állás betöltése ma vasárnap, március
1-én fog a városháza tanácsstermében
megjertni. Ez óton is figyelmenetjűk pártunk
az illető tizedekben lakó tagjait, hogy e
választáson részt venni s szavazataikat okvet-
len beadni el ne mulasszák. Pártunk jelöltje
éj. Szeles Káláné takarékpénztári igaz-
gató úr, ki nek megválasztása teljesen bizo-
nyosnak tekinthető, ha pártunk minden tagja
megteszi kötelességét.

— **Az almérnök választás és a „Kecs-
keméti.”** Laptársunk legutóbbi száma „újdons-
ságok” rovata alatt egy czikket hoz, mely
ferditésével és gorombasággal van tele. Gorom-
baságaira kevés szavunk lehet, úgy is nehéz
lenne abból kivertőzetni azt, kinél a...
natura tenet sua jara. Ezzel tehát nem törődünk,
de hogy oly módon ferditse el a tényeket,
miként jelzett czikkekejében teszi, azt már
szó nélkül hagyunk nem szabad. Ugyanis
Beretvási Sándor almérnökségre lett kijelölése,
s ezen állásra lett megválasztása nem eréd
a polgármestertől, sem nem kizárólag a sza-
badlevélű párt műve. Főúreszedés abban a függ-
párt vezértagjai közül valának, és pedig, hogy
többséket ne is említsünk, P. G. és Sz. M.
urak, kiknek közbelépése nélkül B. S. Neve,
az almérnöki állásnál szöke se igen jött volna.
Mint hogy azonban ez az urak melegen ér-
deklődtek érte, a kijelölésnél pártbeliünk
se mellőzhették, s hogy eljárásuk a közhan-
gualtohoz méltó volt, megmutatta az eredmény,
a mikor a leghevesebb ellenzék dacára is,
sikerült megválasztatása. Ennyi az igazság,
a mely a „Kecskeket” újdonszát annyira
felbűszítette. Ne de nagy baj azért nincs,
leg-alább a haragos czikk arra enged következtet-
ni, csak az a kár, hogy efféle kedves dol-
gokkal a közgyűlés se mindég foglalat-
oskodhatik.

— **A „felolvasó társaság”** legközelebbi
felolvasási napja f. évi március hó 7-én (szomb-
at) lesz a jogakadémia nagytermében,
felolvasást tartanak: „Beesület és párbaj”
címzel Willer József főreáliskolai tanár
és Dr. Kovács Pál jogakadémiai tanár:
„Statisztika és a szabad akarat”
címzel. Egy füst alatt megemlítjük, hogy
a „felolvasó társaság” első társasvacsorája
folyó hó 21-én tartott meg a „Profétában” a
tagok és néhány szivesen látott vendég élénk
résztvevő mellett. Dikezőkban nem volt hiány.
Első felkűszöntő Dr. Tassy Pál mondotta
Dékány István úrra az első felolvasóra. Szól-
tak még: Dékány István, Dr. Dékány Ráfael,
Habina János, Parragh Gedeon, Dr. Szerényi
Hugó, Holosyvány Ambrús és Dr. Horváth
Ádám. A mulatság hajnali 3 óráig tartott a
legvibább kedélyhangulatban.

— **Gyászír.** Csányi Károly sz. kir.
Kecskeket város úrvaszeiki jegyzője hossza
szüvenedés után múlt hó 22-én esti 10 órakor,
életének 58-ik évében elhunyt. A boldogult
temetése múlt hó 24-én d. u. 3 órakor álta-
lános részvét mellett ment végbe. Béke ham-
vai felett.

— **Meghívó.** „A Kecskeketi Dalárda”
pártoló tagjai tiszteletre f. évi március 8-án
az „Olvasókör” termeiben dalestélyt rendez,
melyre az egyesület t. pártoló tagjai s a n. 6.
közönség tisztelettel meghívatik. Műsor: 1.
Talpra Magyar Huber Károlytól. 2. Gondozás
Flotowtól. 3. Csereber Huber Károlytól. 4.
Rajnai borsal Liszt Ferenceltől. 5. Csataid
Faustból Gounodtól. Kezdeté esti 8 órakor. Külön
meghívók nem bocsátának ki. A rendezőség.

— **Nekrológ.** Özv. Firtling József né
szül. Májor Terézia asszony múlt hó 27-én
d. e. 1/2 10 órakor, életének 91-ik évében vég-
enyelgűlésben kimúlt. A boldogult hült te-
mei f. évi március hó 1-én, azaz ma d. u.
3 órakor fognak örök nyugalomra tétetni. A
szép éltoktört érvözeget gyermekein és ve-
jei kivül 11 unoka és huszonhat dédunoka
gyászolja. Béke porair!

— **A kecskeméti antiszemita párt** a múlt
héten tartotta tisztújító közgyűlését. Elnöknek
megválasztott: Kovács István ügyvéd, felső-
kerületi alelnöknek: Héjjas József birtokos,
alsókerületi alelnöknek: Laci József birtokos,
titkárnak: Nagy Imre lapszerkesztő.
Választottt ezenkívül egy 100-as bizottság is.

— **Össegegett gyermek.** Sz. Varga János
borbási tanyáján február 18-án, Molnár István
kértész 3 éves László nevű fia, két na-
gyobb testvérel kiment a tarlóra a gazda
marháit őrizni. Délután 3 óra tájban lélek-
szakada szalad be a kertész legjűsebb leány-
gyermeké és így szól: „édes anyám, legett a
Laczikáról a ruha”. Erre a szűk kiszalad-
nak a tarlóra, látják, hogy a „Laczi” mez-
telenül a földön fekszik s a rajta volt ruha
egészen legett róla. — Valószínűleg az ott
nem messze fát ásó emberek által rakott tűz-
höz ment s ott ruháskájája tüzet fogott. A kis
fiú azon éjjel a nyujtott orvosi segély dacára
meghalt.

— **Felakasztotta magát.** A helybeli kir.
ügyészség börtönében fogva levő Csipedi János,
5 évi fogházra ítélt rab f. hó 22. ezellá-
jában felakasztotta magát. Hogy mi indította
ezen végzetes lépésre, azt kitűdni nem sikerült.

— **Meghívó.** Az 1885. évi budapesti ál-
talanos országos kiállításra jelentkeztet hely-
beli kiállítókat tisztelettel felhívom, hogy ki-
állításuk ügyében március hó 3-án azaz ked-
den délután 5 órakor az Ipargyűlés helyisé-
gében tartandó értekezletre megjelenjen szives-
kedvénke. A kiállítás alkéretűli végrehajtó bi-
zottsága nevében. Kecskeket, 1885. február
27-én. Katona Zsigmond, bizotts. elnök.

— **Nyilvános köszönet.** Az 1885-ik évi
budapesti általános országos kiállítás Kecske-
ket alkéretűli végrehajtó bizottsága kedves
kötelességének tartja a kecskeméti takarékpén-
ztári intézetnek, a kecskeméti kiállító ér-
dekeiben fölmértő kiállítás költségek fedezé-
sére küldött újabb 100 forint kegyes adomá-
nyért az érdekeltek nevében is köszömetét
nyilvánosan kifejezni. Kecskeket, 1885. évi
február 27-én. Katona Zsigmond, bizotts. elnök.

— **Tolvajlás.** F. hó 21-én a kegyesrendiek
kislái tanyáján a kertésznek öszes szerthűs
készlét ismeretlen tettesek, tanyafűlet te-
tején keresztül hatolva — eltolvajoltak. —
Körözésük elrendellett, azonban mind ez
ideig sikerült az ügyes hűstolvajoknak a
rendőrség keze alól kibújniuk.

— **Helylegiztatás.** E lapok 7-ik száma
nemem alatt megjelent költemény Payer
Antaltól való. Fivesy Imre.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Sajtóhíbab démona.** A lapok tud-
valevőleg naponként közlik a „napirend”-et,
mely a naptáron a nap és hold kelésén,
nyugvásán, s a miniszterek fogadásai idején
kezdődik. A napokban a sajtóhíbab démona
e rovata is bevette magát a egy lapban a
hibás tördelés folytán ez volt olvasható: „Mi-
niszterelnökkel kel 11 óra 31 percokor d. e.,
nyugszik 1 óra 56 percokor éjfelűtan. —
Hold fogad d. u. 5—6”.

— **Furosa jogozim.** Egy párisi szin-
ház igazgatósi rodjája a napokban a követ-
kező levelet kapta: „Igen tisztelt igazgató
úr! Bátorkodom önhöz azon kéressel fordulni,
tartsom föl számomra egy földszinti szűrtéket
a „Prince Zilah” első előadására. Habár jól
tudom, hogy a közönség telongisa igen nagy
lesz, reményem, hogy kérelmem teljesítenitni
fog, annál inkább, mert a multkori premie
alkalmával az ön színházban tárczamat je-
lentékeny össeggel együtt kabátom zsebéből
elopták s ezért színházát némileg leköté-
zettemül kell tekintenem”.

— **Szerencsés nyörök.** A Kincsem
sorsjáték 50,000 frtos nyereményét egy
gospodinezi (Újvidék mellett) szegény szivar-
tűstulajdonos, Weinberger Fanny nyerte
meg, s a lovaregylettől már föl is vette az
államnak járó 10,000 frt levonásával az
összeget. — A másik nyeremény egy még
szegényebb embert, egy átcaasprót tett bol-
doggá. Az illető egy boltot fog most nyitni
a hatvani útezában, melynek tisztántartása
évek óta s föladatát képezte. Boltjátá-
ban állva s finom szivarokat sziva, mily édes
lesz visszamelegítve arra az időre, mikor
az átcaasprók möhő örömmel kapott föl
egy-egy eldobott szivarcsutkát.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertéshizláló és kölcsönelő-gező részvénytársulatnak.

Table with columns for 'Heti átlagárak', 'Eletési árak', and 'Helyi állomány'. Lists various goods like flour, oil, and their prices.

Piaczi árjegyzék.

Table listing market prices for various goods such as wheat, rye, and other grains.

Szerkesztői üzenetek.

Minke Béla úrnak Budapest. Kívánása szerént... Szerkesztők üzenetei és közlései.

Felelős szerkesztő: BOODOR SÁNDOR.

Vasúti menetrend.

Table showing train schedules for routes between Budapest and Bécs, including departure and arrival times.

NYILTTÉR.

Egy csodálatos orvosi műtét története. Az amerikai nagykövet Kasson yr Bécsben...

HIRDETÉSEK.

Egy használt, de igen jó karban levő Clayton és Shuttleworth-féle cséplőgép eladó. Brachfeld Sándor.

Advertisement for Hoff János-féle malátakivonat, including product details and prices.

Large advertisement for MAAGER W. féle CSUKAMÁJ-OLAJ, featuring an image of a fish and detailed text about its medicinal properties.

Házeladás. A kis-csongrádi-útczában 6. tized 34. szám alatt fekvő 5 szobából álló nagy udvarú sarok ház alolirott tulajdonos által eladó. Grosz Lipót.

Naponta beérkező gyógyjelentései a gyengélkedők és felüldülteknek a mell- és tüdőbajok, hurutos bántalmak, az emésztési és ideggyengeség, lesoványodás, vérszegénység meggyógyításáról, örvendetes kezességül szolgál a szenvedőknek s megerősíti azok reményét a minden felé jónak bizonyult Hoff János-féle malátakészítmények által való közeli meggyógyulás iránt.

HOFF JÁNOS úrnak Bécs, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8. A malátakészítmények feltalálója és készítője...

Árverési hirdetés. A néhai Veroszta Ferencné örökösei közös tulajdonát képező, a kecskeméti 1205. számú tkönyvben 1368. r.-sz. alatt foglalt, az V-ik tizedben 8-ik sz. a. fekvő házbirtoknak nyilvános árverési újtáni eladása...

Gótsch József eladja vagy nagyobbért elcseréli a 6. tized, kis-csongrádi-útcza, 36. szám alatti házat.

Ház eladás. Tomaskó szomszédságában - II-ik tized 327. szám alatt fekvő - néhai Péntek János asztalos örököseinek tulajdonát képező ház eladó. Péntek József.

Birtokeladás. Haláleset bekövetkezte folytán az alsó-lajmizsei határban levő 333 katasztralis hold szántó-, részben kaszáló-, legelő- és erdőföldből álló birtok, kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó. Idősb Feske János.

Hivatalos gyógyjelentés. Cs. k. 23. sz. katonakórház Zégráiban. A Hoff János-féle malátakészítmények, úgy a malátakivonati sör, mint a malátá egészésgyi csokoládé, az üdülő betegknél, valamint a hurut-, légzési- és emésztési bajokban szenvedőknek, mint kitűnő erősítő gyógyszer használtatott...

Kiadó-lakás. Nagy-vásári-útcza Dékány Imre úr házában 2 útczái szoba, 1 udvari szoba, konyha, élettár, folyó évi Sz. György naptól kiadó. Löwy Sománál. Szécsényi-terén Molnár Frigyes házában kiadó egy utczái lakás, mely áll 3 szoba-, 1 előszoba-, konyha-, kamra és pincéből.